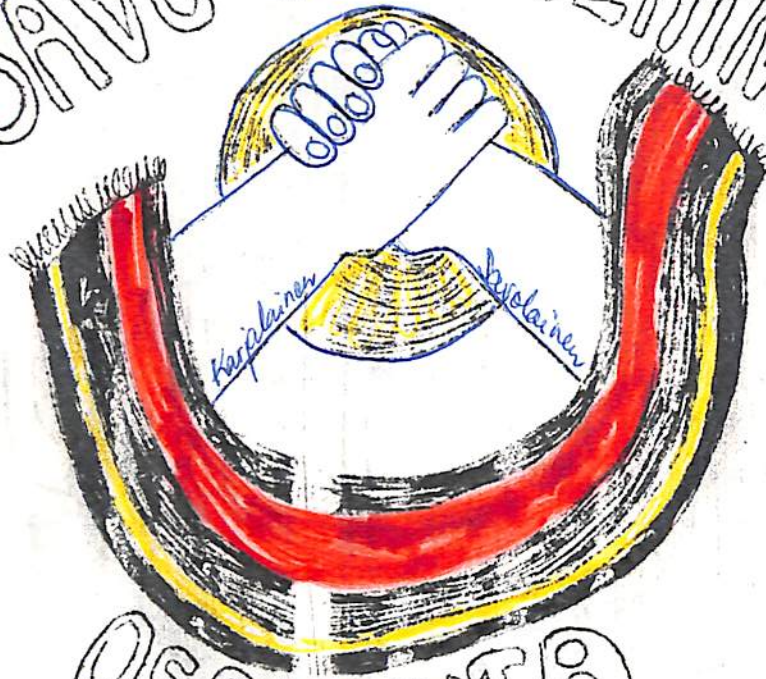

Käenpiika

SÄVO-KARJALAINEN

OSAKUNTA

Número 2 / 1978

Hei taas!

Käenpiian ensimmäisen ja toisen numeron väli venähti valitettavasti hieman arveltua pitemmäksi johtuen toimittajakunnan pienenudesta ja ajan puutteesta; samat ihmiset kun joutuvat hoitamaan useimmat ns. juoksevat asiat SKO:ssa.

Viimo numerossa heittämäni toivomus, että juttuja tulisi mahdollisimman monilta, ei ole pahemmin kantanut hedelmää. Risuja passiivisuudesta Käenpiikaa kohtaan antaisin erityisesti osakunnan pojille. Sen sijaan, että he vapaa-aikanaan esim. kirjoittaisivat osakunnan lehteen, he luulemma mieluummin käyttävät tarmonsä kenttätöyöhön Iskerissä tai Feeniksissä eli hankkivat osakunnalle uusia (nais)jäseniä. Teoriassa asia on ihan all right, valitettavasti tuloksia on ilmennyt vain henkilökohtaisella tasolla; osakunnan kortisto ei ole pahemmin paisunut. Yleiseksi hyödyksi (ja huviksi) voisitte antaa seuraavassa Käenpiiassa pienen selonteon kentältä. No niin, "on ehdottoman välttämätöntä, että kukilla on perhosensa, vuorilla lähteensä, kallioilla sammaleensa, vedellä vesikrassinsa, korkeilla puilla niiden runkoa syleilevät kierto-kasvinsa ja ihmisillä harrastuksensa". Siinäpä se.

Sinikka

TOIMITUSKUNTA:

LIISA KÄRKKÄINEN

TARJA TUOMINEN

ANTERO JOHANSSON

SINIKKA RYTKÖNEN

VUODEN 1977 URHEILUTOIMINTA SKO:SSA

Osakunnan toiminnassa on urheilu kautta aikojen ollut aktiivista ja menestyksestä. Tosin vuonna 1977 on ollut havaittavissa pientä jäädyttelyä, mikä on toki ymmärrettävää Olympiavuoden jälkeen. Silti SKO:n tekninen naisjoukkue saavutti jälleen mestaruuden Kyyrän Akateemisissa Maailmanmestaruuskisoissa, jotka SKO:jälleen järjesti Turussa maaliskuussa 1977. Miehetkin osallistuivat. Joukkuepeleistä SKO osallistui lentopalloon hyvällä menestyksellä, jalkapalloon menestyksellä. Ja pingiksen suosio on aina vain kasvanut. Viikonloppujen verryttelynä ovat olleet yhteis- ja yksityisten (kapakkakierrokset), flipperi ja painiharjoitukset tässä kronologisessa järjestyksessä.

Urheilutoimintaan sanan laajassa merkityksessä voitaneen lukea perinteinen vuosijuhlien jälkeinen aamu-uinti, jonka perinteisesti joka vuosi aina jokunen osallistuja suorittaa juhlatamineet yllään.

Edellinen juttu löytyy myös SKO:n viime vuoden toimintakertomuksesta. Se sisältää seuraavanlaisiakin asioita:

Vuonna 1977 osakunnassa oli noin 200 jäsentä. Uusia jäseniä valittiin 21 ja ulkojäseniä 2.

Jäsenmaksu oli liittymismaksuna jäseniltä 5 mk ja ulkojäseniltä 10 mk.

Osakunnan hallitus kokoontui viikottain maanantai-iltaisin osakunnan toimistossa. Hallituksen vajaamiehitys tuotti ajoittain ongelmia kokousten päätösvaltaisuuden suhteen; myös osakuntakokouksien lukumäärä jäi aikaisempia vuosia pienemmäksi; ja niihin osallistuminen oli laimeaa.

Todettiin, että viikonlopputoiminta ei ole tuonut SKO:lle paljoakaan mainosta, koska sen nimi, SOHO, joka on myös huoneiston nimitys, viittaa selvästi SHO:hon. Tilanteen odotetaan paranevan, kun SKO:lla on oma tanssienjärjestäjä tänä vuonna.

Paperijäsenyys tuntuu olevan kaikkien osakuntien ongelmana. Toiminnan suunnittelu ja vapaaehtoinen työ kasaantuu muutaman aktiivin harteille; heiltäkin tahtoo loppua voimat kesken.

jatkuu

(jatkoa)

Osakunnan tulot ovat myös vähentyneet, koska tuottoisasta Osis-diskosta jouduttiin luopumaan. Opiskelijatanssit pyörivät viime keväänä enimmäkseen tappiolla, syksyllä tilanne näytti hieman valoisammalta. Rahat ovat riittäneet aikaisempien vuosien säästöjen ansiosta laimeahkon toiminnan aiheuttamiin kustannuksiin.

Kulttuuriantimmekin supistui osakunnan puitteissa pariin teatterissa käyntiin ja vierailuun Wäinö Aaltosen museossa. Juhlia kuitenkin pidettiin entiseen tapaan, ja niissä oli kiitettävästi vieraita ystävyysosakunnista ja -seuroista.

Kerhoista voidaan Naistenkerhon sanoa toimineen todella ahkerasti, ChTR:n keväällä vireä toiminta sensijaan miltei lopahti syksyn kuluessa.

Rouva ystävättärelleen:

- Mitä ihmettä sinä käytät kun lattiasi kiiltävät ja hohtavat noin?
- Miestäni, vastasi toinen.

Optimisti on nuori nainen joka toivoo pääsevänsä naimisiin.

Pessimisti on naimisissa oleva optimisti.

- Teillä taisikin olla aikamoinen riita eilen?
- Eilen? Ei toki, me emme koskaan riitele, mutta koiramme sai kylä kunnan torut kun oli repinyt mieheni tohvelit.
- Koiraparka! Kuulin kuinka uhkasitte heittää sen ulos ja ottaa siltä avaimet pois.

Täti kysyy pikkutytyltä tämän ikää.

- Mä olen nyt neljä vuotta, mutta äiti on luvannut, että jos menen aikaisin nukkumaan ja syön kiltisti puuroni, täytän ensi vuonna viisi.

Lähdekijallisuus: Sen pituinen se. (naistenvuoden kaskukirja)

- Sirpä: mut kummää haluan pitemmän! (huom. edellinen on ti-
komiiikkaa eräistä bileistä)

HELLAPIIRI

Päivää taas, ruuan ystävät! Esittäisin tässä aluksi kiitokseni osakunnan pojille, sillä he ovat näköjään ottaneet oikein sydämen asiakseen edellisessä hellapiirissä esittämäni ohjeen, luukeiton. Puhetta on ainakin riittänyt keitstta, mikä jo sinänsä osoittaa intressien orientoitumista ruuanlaittoon. Se olisikin oikein hatunnoston arvoinen asia, mutta eihän sitä näin naisihmisenä ole tottunut moisiin komplimangeihin. Löytyi tosin joukosta piemoimen soraäänikin, joka väitti, ettei poikamiehellä mukamas ole aikaa keittää ruokaansa tuntikausia. Hän ilmeisesti odottaa tältä palstalta minuuttivellin ohjetta! Minä henkilökohtaisesti ehdotan jonkin ryynipussin sivun tutkistelua niin kiireisille miehille.

Kun viimeksi kirjoitin tavallisen, arkisen ruokaohjeen, niin nyt sitten on vuorossa hieman juhlavampi erikoisuus - ettenkö sanoisi että "herrojenherkku". No niin, tytöt ja pojat, yllättäkääpä sydämystävänne ensi sunnuntaina paistetuilla endiiveillä!

PAISTETUT ENDIIVIT (4 annosta)

4 endiiviä eli sikurisalaattia
suolaa, valkopippuria
1 sitruuna
2-3 rkl voita tai margariinia

Huuhto ja valuta endiivit. Keitä mitä suolavedessä n. 5 min. Kaada vesi pois ja lada ne voideltuun, tulenkestävään vuokaan. Ripottele suolaa ja pippuria pinnalle. Pusera viimeksi sitruunamehu sekä pane voimokareita salaatin pinnalle. Paista ruokaa 30-40 min. 200 asteessa. Kääntele endiivejä silloin tällöin.

P.S. Kertokaa sitten minulle, mistä saa endiivejä Turussa!

zzzzzzzzzzzzzz

TIESITKÖ TÄMÄN ALKOHOLISTA?

Alkoholin avulla voidaan ainakin tilapäisesti vähentää ahdistusta ja masennusta.

Alkoholilla on adaptiivisia, käyttäjän sisäistä tai ulkoista tasapainoa ja sopeutumista tilapäisesti parantavia vaikutuksia. Nämä vaikutukset perustuvat alkoholin ahdistusta, masennusta tai sisäistä kontrollia vähentävään vaikutukseen.

Alkoholin itsetuntoa lisäävä vaikutus on oleellista etenkin niille henkilöille, jotka kärsivät itsetunnon säätelyn heikkoudesta. Huonosta itseluottamuksesta kärsivä henkilö joutuu vaikeuksiin törmätessään niihin rajoituksiin, joita epävarma, rajoittunut, pettymyksiä tuottava ja ohimenevä ihmiselämä tuo mukanaan. Juuri nämä pettymykset - esim. ikääntyminen tai menetykset terveyden, ihmissuhteiden, tavoitteiden ja ihanteiden alueella - voidaan tunnetusti puuduttaa ohimenevästi alkoholin avulla.

Alkoholin käyttö liitetään usein suomalaisessa alkoholikulttuurissa itseluottamukseen, miehekkyyteen ja voimaan. Jo juomien nimet kuvaavat voimaa ja maskuliinisuutta. Esimerkiksi voidaan mainita vaikkapa: Karhu, Amiraali, Leijona, Rautakoura. Mahtaisikohan kyseisten juomien kulutus vähentyä, jos nimiä muutettaisiin esim. seuraavalla tavalla: Lammas, Matruusi, Pupu, Mämmikoura?

Alkoholi-miestä väkevämpänä 'on voimakas ja vaarallinen aine, jonka kanssa tapahtunut voimainkoitos vasta ilmentää miehuuden olemassaoloa, aivan niin kuin taistelu vihollisen tai vaarallisen eläimen kanssa primitiivisten kansojen keskuudessa.

Mutta kun naisetkin juovat! Oliskohan se merkki 'naisekkuden' koitoksesta tai olemassaolosta? Jotkut vähän 'vanhanaikaiset' miehet tosin sanovat, että tilanne on mieluummin toisin päin; nainen ei ole naisellinen juodessaan viinaa. Tiedä sitten. Toisaalta vaikuttaa siltä, että asialla olisi jotain tekemistä tasa-arvoisuuskotkotuksen kanssa; kun kerran mies juo, niin saahan toki nainenkin! Ja niinhän se omkin. Tasa-arvoisuuden vuoksi.

Descartes lausahti joskus muinaisessa menneisyydessä: "Ajattelen, siis olen olemassa". Joskus kun on runsaanlaisesti vettä vahvempaa päässä, muuttuu samainen filosofia muotoaan: "Käyttäessäni alkoholia tunnen monia muutoksia ruumiissani ja tunteissani; siis olen olemassa."

MITÄ RUOTSALAISET AJATELEVATKAAN SUOMALAISISTA ...

Kaksi suomalaista päätti juhlia. He joivat vaiteliaina koko päivän, nukkuivat välillä ja jatkoivat seuraavana päivänä juomistaan. Silloin toinen nosti lasia ja sanoi: "Kippis!" Tähän toinen tokaisi: "Ollaanks me tulut tänne jutteleen vai juomaan?"

Kun suomalaiset puhuvat viinistä ja hedelmistä, he tarkoittavat viinaa ja kurkkua.

- Tiedätkö, miksi tanssilavat ovat Suomessa kallellaan?
Siksi, että veri valuisi helpommin pois.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KUUTAMOTUNNELMAA

Kuu loistaa ja katsoo
se katsoo kaikkia
rakastavaisia, ja
valaisee loisteellaan
heidän muhkuraiset
polkunsaa.

Kun on ilta
kaksi ihmistä
ja kuu
silloin aina
rakastuu.

Remember the blue night
when we were alone, we two
remember the moonlight
over the hills when you
kissed me.

"Aatteellisesti voidaan viinipullolliset luokitella seuraavasti: ensimmäisen pullon kaulanrajaan saakka vakavaa ja keskittyntä keskustelua. Kaksi tuumaa alemmaksi suloisenkateria muistelmia. Kolme tuumaa lisää, vanhojen ja menestysellisten lemmenseikkailujen herättämiä mietteitä. Ensimmäisen pullon pohjaan ylimalkaista ja epämääräistä murhetta. Toisen pullon kaulanrajaan mustaa, epäpyhää toivottomuutta. Kaksi sormenleveyttä alemmaksi kuoleman ja kaipuun laulua. Penkalonmitta - joka toinen kaikista lauluista, jotka jompikumpi tuntee. Tähän päättyy luokittelu, sillä tiet eroavat, eikä mitään varmuutta enää ole. Tämän hetken jälkeen voi tahtaa mitä tahansa."

John Steinbeck,
Ystävyys-talo

Koska viinillä on suhteellisen merkittävä osuus osakunnan toiminnassa - onhan meillä sekä puna- että valkoviinin maistamiseen erikoistuneet kerhot muista "maistajista" puhumattakaan-, niin on kohtuullista Käenpiassakin uhrata yksi sivu tälle "eliksiirille". Viinin vaikutusta on kuvailtu kirjallisuudessa varmaankin niin kauan kuin yleensäkin jonkinmoista kirjallisuutta on ollut olemassa, suorastaan vuosituhansien takaa on seuraavalainen teksti: "Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas. Populta se punoaa kuin käärme ja pistää kuin myrkkylisko. Silmäsi outoja näkevät, ja sydämesi haastelee sekavia. Sinusta on kuin makaisit keskellä merta, on kuin maston huipussa makaisit. 'Löivät minua, mutta ei koskenut minuun; pieksivat minua, mutta en tiennyt mitään. Milloinkahan herännen? Tahdonpa taas hakea tätä samaa.' " Nuo sanat löytyvät Vanhan testamentin sananlaskuista. Loppukommentiksi sopii lainaus nykyklassikoltamme Paavo Haavikolta:

Kynttilä palamalla. Pullo tyhjentämällä.

Elämä. Merkitys merkitykseltä.

Ovella. Kiitä ja kumarra.

Sinikka

Mielipidetiedustelu osakunnista

Kysäisin neljältä opiskelijalta heidän mielipiteitään osakuntatoiminnasta. Seuraavassa kysymykset ja vastaukset:

1. Oletko jonkun osakunnan jäsen, minkä?
2. Miksi olet/et ole osakunnassa mukana?
3. Millainen kuva sinulla on osakuntien toiminnasta?
4. Minkälaisina pidät osakuntien tulevaisuudennäkymiä?

Ritva Laine, 20, kotipaikka Uusikaupunki

1. En.
2. Olen laiska ja epäseurallinen.
3. Varsin epämääräinen; huvitilaisuuksia? Retkiä?
4. Ulkopuolisena vaikea arvioida; voisivat informoida enemmän toiminnastaan?

Jorma Immonen, 20, Turku

1. En ole.
2. Osakunta-aate tuntuu tänä aikana jotenkin vieraalta. Tuntuu mielekkäältä tavata ihmisiä, jotka opiskelevat samoja aineita kuin itsekin opiskelen.
En ymmärrä miksi ihmisten, jotka asuvat samassa maakunnassa pitäisi klikkiytyä. Nykyisin Suomi on nopeitten kommunikatioiden maa; mikäli opiskelijalle tulee ikävä kotipuolen ihmisiä, hän pirauttaa heille puhelimella tai piipahtaa kotona, eikä kaipaa "kotipuolen korviketta" oman maakuntansa opiskelijatovereista. En siis usko että me suomalaiset omistaisimme erilaisen luonteen sen mukaan, missä maakunnassa asunme.

Opiskelijapiireissä vallitsee mielestäni samanlainen, yleinen, "akateeminen" atmosfääri, jossa jokainen tulee toimeen melko varmasti. En usko, että osakuntien atmosfääri olisi jotenkin "vapaampi". Uskoisin, että esim. ensimmäisen vuoden opiskelijoille olisi opintojen ja opiskeluympäristöön sopeutumisen sopeutumisen kannalta paljon rakentavampaa liittyä oppiaineyhdistyksensä toimintaan kuin osakuntaan, oli hän sitten kotoisin mistä päin Suomea tahansa.

jatkuu

3. Olen seuraillut TVL:n ilmoituksia ja kulttuurikalentereita: osakunnat tuntuvat järjestävän lauluiltoja (TPO), erilaisia urheilutempauksia (SKO), pikkulinnut ovat laulaneet osakuntia kaljapaikoiksi.
4. En näe osakunnilla kovinkaan ruusuista tulevaisuutta. Tutkinonnuudistusten myötä opiskelu muuttuu kurssimuotoisemmaksi ja entinen ns. akateeminen vapaus vähenee. Tästä on luonnollisena seurauksena opintosuuntayhdistysten suosion odotettavissa oleva nousu. (Opiskelijat oppivat tuntemaan paremmin toisiaan ja viettävät myös vapaa-aikaa keskenään.)

Seuraava haastateltu ei halua henkilötietojaan julkisuuteen.

1. SKO:n.
2. Olen mukana mielialan mukaan silloin tällöin.
3. Kun liityin osakuntaan, minulle sanottiin, että kannattaisi "hankkia" itselleen osakunnasta jokin virka, sillä tavalliseen rivijäsenelle osakunta jää liian vieraaksi ja kaukaiseksi. Minä en ole halunnut toimia osakunnassa kovin paljon, sillä on paljon muitakin menoja ja olen usein poissa Turusta.
4. Riippuu siitä, millainen ydinjoukko alkaa johtaa osakuntaa ja miten toiminta onnistuu. Näillä näkymillä lama jatkuu.

Mirja Ylitalo, 20, Kittilä

1. Pohjalaisen.
2. En ole osakuntatoiminnassa (muuten kuin joskus lauluilloissa) mukana, koska minun aikani ei oikein riitä siihen. Toisaalta en tunne itseäni osakuntaihmiseksi.
3. Mielestäni osakunta-aste ei ole kuolemassa eikä se saakaan kuolla. Mutta koska osakuntatoiminta on mielestäni oikeastaan vain huvitoimintaa, ei se käsittäkseni yksin riitä harrastukseksi nykyaikaiselle opiskelijalle. Rinnalla täytyy olla harrastus, joka kattaa muun kuin huvitoiminnan tarpeen. (Toisaalta minua osakunnissa ärsyttää se, että mikäli politiikka pääsee vahingossa mukaan, ei se saa missään tapauksessa olla ainakaan vasemmistolaista politiikkaa. Mielestäni aktiivisesti vasemmistolainen henkilö voi olla hyvä osakuntaihminen siinä missä muutkin!)

jatkuu

4. Ehkä osakunnat pitäisivät vähän liian paljon niissä vanhoissa perinteissään, uudet ideat ja toimintamuodot voivat olla tarpeen!

TIEDÄTTEKÖ MUUTEN MITÄ EROA ON OSAKUNTALAISUUDELLA ENNEN JA NYT?

ENNEN SE OLI TOSI OSAKUNTALAISUUTTA, MUTTA NYT ENÄÄ murto-osakUNTALAISUUTTA:

Vuosijuhlamuisteloja

Rauni ja mie kävimme taas kerran toteamassa Karjalaisen osakunnan vuosijuhlissa, että kyllä Hesassa osataan juhlia! (Huom. edellinen lause ei missään tapauksessa sisältänyt presuppositiota, että Turussa ei osattaisi.)

Juhlista on vaikea antaa minkäänlaisia objektiivista selostusta, joten jätän sen kokonaan tekemättä. Hauskojen jatkojen kohokoh-tia oli kuitenkin pienehkö ryhmän tekemä vierailu Offenille kello viisi aamulla herra ja rouva kuraattorin johdolla. Koskapa kävi ilmi, että he odottivat sinne jotain kuoroa (tuohon aikaan), lauloimme Karjalaisten laulun ja kuadogan meren randamil. Jäl-kimmäisen vaikutus oli niin mahtava, että päätimme poistua samoin tein, jotteivät vain huomais meidän olleen yksinäinen kuoro. (Minäkin melkein).

Jatkot kestivät kello seitsemään aamulla, minkä jälkeen oli halukkaille ohjelmassa saunomista. Minun kyllä täytyy tunnustaa, että nukuin aamulla pari tuntia, mikä lienee vielä tässä iässä anteeksiannettava teko. Perinteinen sillis oli jälleen kerran Vanhan kellarin Karhukabinetissa. Iltapäivällä vietettiin muisteloita eli räppiäisiä osakunnassa.

Rauni oli myös Wiipurilaisen osakunnan 325-vuotisjuhlissa ja juhlittuaan peräkanaa 24 tuntia pystyi vain huokailemaan puolimeen että ihanaa, ihanaa oli.

No, ei kai tarvinne korostaa, että me olemme pelkästään iloisia osakunnan meille suomista edustustehtävistä.

Nimim. Olinhan siellä minäkin

ette varmaan arvaa kuka

AKATEEMISTA KYKKÄÄ (11-12 3.)

Tämänvuotisista Akateemisen kyykän MM-kisoista voidaan sanoa samaa kuin viimevuotisistakin: SKO:n tytöt menestyivät, pojat osallistuivat. Poikien ykkösjoukkue sortui liian juoksevaan voiteluun ja kakkosjoukkue liian hyvään vastustajaan heti alussa. Tytöt sen sijaan suoriutuivat aina kultamitaliotteluun saakka, jonka hävisivät niukasti Wina:lle (Wiipurilaisen osakunnan naiset). Pieni lohdutus oli, että tuomarit kehuivat meikäläisiä joka tapauksessa parhaiksi. Meille naisille oli silmänruokaakin tarjolla, nimittäin voittajajoukkueen, Kiteen Akateemisten Kirkastajien loistavan taidokkaassa heittotyyliässä. Sen vuoksi jaksommeikin värjötellä kentän laidalla loppuun saakka, kun taas pojat lähtivät hankkimaan jostain sisäistä lämmikettä.

Matkasta kokonaisuutenakin ottaen ei puuttunut väriä. (vrt. artikkeli "Juttelua pääsihteerin kanssa"). Aiheesta saisi mukavan matkakuvauksen "SKO:n kyykkäjoukkueiden ihmeellistäkin ihmeellisemmät seikkailut" tms.

Karjalaiselle osakunnalle on annettava kiitokset loistavista järjestelyistä. Perinteiseen tapaan he eliminoivat tehokkaasti vastustajat pelistä, hehän saivat poikien puolella kultaa ja hopeaa sekä tyttöjen kilpailussa pronssia. Ensi vuonna kyykätään siis jälleen Helsingissä.

Ks. nimimerkki Vuosijuhlamuisteloiden jäljestä.

Koska niin monet meistä suunnistavat jälleen kesällä lahden taa leveämmän leivän kimppuun, on syytä antaa joitakin vihjeitä sanavaraston kartuttamiseksi:

spilenykter = sepi selvä	flussfeber = kinokuume
spinleig = kaiskeva (hoikka)	tolkning = hiihtoratsastus
vara till spillo given = olla mennyttä kalua	
flunsa = lönttö	
flunsig = lönttömainen	

Juttelua pääsihteerin kanssa naistenlehtitasolla

- K: Miltä tuntuu olla pääsihteerinä?
- V: Sekavalta, ei oikein tiedä mitä pitäisi tehdä tai jättää tekemättä. Tehtävät ovat vähentyneet siitä, kun säännöt kirjoitettiin. Kyllähan ne tehtävät sekiytyy vähitellen.
- K: Mikä on mukavinta ja mikä ikävintä SKO:ssa?
- V: Mukavinta on yleinen yhdessäolo, ja oppii tuntemaan vähän erilaisia ihmisiä kuin meillä päin ovat. Noin positiivisessa mielessä. Tähän mennessä on ollut huipputapahtuma Aisteeset kyykkäisat. Ikävintä on toiminnan laimeus, mikä taas johtuu ainakin osaksi tilojen kurjuudesta.
- K: Mitä muuta harrastat kuin SKO:tä?
- V: Ulkoillen, erityisesti hiihdän, jos mahdollista niin kauan ja pissalin hiihtämässä kerran vuodessa. Tänä vuonna ei siitä taida tulla mitään. Kesällä olen tenniksen hiiropelaja. Ja sitten olen ollut hieman autoilukerhotoiminnassa mukana.
- K: Mikä on määräävin piirre luonteessasi?
- V: No eihän sitä itte tuommosta osaa sanoa... kai se on itsepäisyys, niin ainakin kotona sanovat joskus.
- K: Mitä luet mieluiten?
- V: Omalta alalta valtiosääntöä käsittelevää kirjallisuutta. Muuten matkakuvauksia, lähinnä Keski-Eurooppaa tai Lappia koskevia. Myös historialliset romaanit ovat hyviä, erityisesti henkilöhistorialliset.
- K: Millaisesta musiikista ja millaisista elokuvista pidät?
- V: Kai se on lähinnä semmosta huu-haa-musiikkia, pianolla soittelen muutakin. Elokuvista on parhaita historialliset, erityisesti antiikkiin sijoittuvat. Tuntematon sotilas se kai on kuitenkin paras elokuva.
- K: Mikä on mielivärisi?
- V: No ei se oo ainakaan vihreä!...ehkä se on jotain ruskeeseen viittaavaa...
- K: Mikä on mieliruokasi?
- V: Aikaisemmin kotona perunamuusi ja lihapullat. Nyt kun ite tekee niin on tottunut pihveihinkin. Yleensä ottaen olen kaikkiruokainen.
- K: Ketä ihmistä arvostat eniten?
- V: Kai sitä vanhempiaan arvostaa jonkun verran kuitenkin, noin yleisesti. Muuten riippuu tilanteesta...mitäpä niitä nyt...
- K: Millainen on naisihanteesi?
- V: Semmonen luonnollinen. Nämähän on nämä savolaiset ja karjalaiset semmosia luonnollisen tuntuisia. Täytyy osata keskustella sanoa muutakin kuin jaa tai ei...niinku me tässä nyt...
- K: Mikä on tarmokkuutesi ja hyväntuulisuutesi salaisuus?
- V: En minä tarmokkuudesta niin tiijä, on puuskittaista...on vaikea itte sanoa...kai minä hyväntuulinen yleensä oon.

TÄLLAISTA OLI VUOSIJUHLISSA TÄNÄ VUONNA

Kuten useimmat osakuntalaiset ilmoituksista ja mainoksista lienevät nähneet vietettiin runonlaulaja Pedri Shemeikan muistolle omistettua SKO:n vuosijuhlaa lauantaina 8. huhtikuuta.

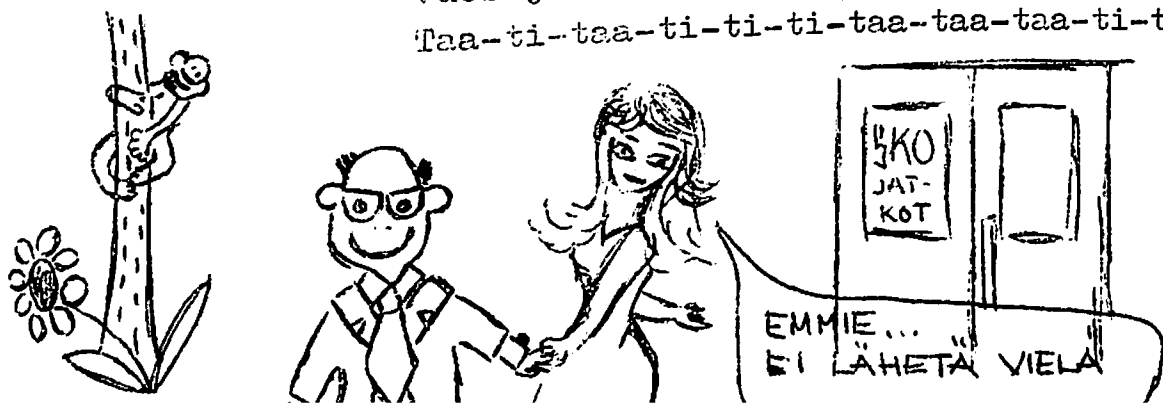
Viralliseen juhlaan CCT:n tiloihin oli kertynyt ennätysellisen vähän osanottajia, ja CCT:n sisäisen informaation puutteen vuoksi oli meitä läheltä pitäen Manua (inspehtori) vähemmän. Kaikkinaisten alkukommelluksien jälkeen (jotka sittemmin selvitettiin CCT:n myyntipalvelun kanssa) saimme alkijuomaa ja pääsimme vähitellen pöytiin istumaan. Isäntä Taavi Tirkkonen toivotti kaikki tervetulleiksi. Sen jälkeen esiintyi sisarusduetto Tuominen T. Parviaisen säestäessä kitaralla. Laulut olivat Lauantaki-ilta sekä Greensleeves. Aterioitiin, keskusteltiin vilkkaasti ja tunnelma oli varsin vapautunut. Emäntä Liisa Kärkkäinen piti puheen inspehtorille, eikä siitä huumoria puutunut. Historiallinen hetki koitti, kun oli vuorossa kunnianosoitukset : ensimmäistä kertaa oli jakelussa naistenkerhon omatekoista pirralla kudottua ansionauhaa. Sellaisen saivat osakunnan entinen apuemäntä/apusihteeri/emäntä ja nykyinen kulttuurisihteeri Tarja Tuominen, entinen apuemäntä nykyinen emäntä Liisa Kärkkäinen ja entinen oluenmyyjä/isäntä nykyinen naistenkerhon kokoonkutsuja Antero Johansson. Lisäksi jaettiin yksi harrastusmerkki, jonka sai uusi osakunta-aktiivi, entinen tiedotussihteeri nykyinen ulkoasiainsihteeri Sinikka Rytönen. Kahvin jälkeen Manu piti vastauspuheen emännälle ja perään toisen puheen, jota voisi luonnehtia tilanteen inspiroimaksi. Hän nimesi puheensa 'Manuelon ihmeellisiksi seikkailuiksi! Ja parhaiten sitä voi kommentoida erään helsinkiläisen vieraamme spontaanein sanoin: "Tuo oli kyllä paras puhe mitä mie oon tämmösissä tilaisuuksissa koskaan kuullut." Ilmeisesti hän ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut Manun puhuvan. Vapaassa sanassa esitti Jukka Ketonen Helsingin Karjalaisen Osakunnan tervehdyksen, Jukka Kurunsaari Helsingin Savolaisen Osakunnan tervehdyksen, TYY:n terveiset toi Liisi Teräväinen ja naapuriemme Satakuntalais-Hämäläisten edustusta hoi-

ti Pekka Huhta. Viimeisenä piti tervehdyspuheen Georg Metsalo
Stokholmi Eesti Osakondista ja hän ojensi lahjana SKO:lle uu-
den (ja todella tarpeeseen tulleen) isännänmaljan, entistä isom-
man ja paljon ehomman. Päätteeksi laulettiin Savolaisen laulu ja
tiloihin.

Osakunta oli aamupäivällä siivottu yhteisvoimin ja kalustettu
viihtyisään kuntoon . Tanssilattia oli jätetty laajaksi, eikä
kauan kestänytään, kun siellä jo pyörähdeltiin. Naisten kerhon
arpajaislistat lähtivät kiertämään , samoin isännänmalja. Ennen
puoltayötä tihensi tunnelmaa SKO:n Tilapäisteatterin esittämä
näytelmä Sohvatyyny eli Anapatheian keltaiset ruusut. Näytelmä
on Ollin alias V. Nuortevan käsialaa vuodelta 1926, kerrassaan
antiikkinen ja traaginen murhenäytelmä, latinalaisine sanakään-
teineen runollinen ja samankielisine sanajärjestyksineen näytte-
lijöiden omaa improvisointia inspiroiva. Esityksestä muodostui-
kin ainutlaatuinen ja aplodit kielivät yleisön pitäneen siitä
"julman paljon." Tämän taide-elämyksen jälkeen palaettiin nau-
tinnon aineellisempiin puoliin. Juhlakeittiö tarjosi kahvia ja
pyörösiä (karjalaisia leivonnaisia). Pitkin iltaa ja yötä siu-
naantui koko ajan lisää porukkaa paikalle , syntyi yhteislaulua
sun muuta, eikä aamukuuteen mennessä ollut monikaan poistunut
paikalta. Jaakko-kulta raikui talon pihalla tavanomaista suuremmal-
la sekakuorolla, eikä liene saunoja ja uijia monasti ollut NIIN
paljon kuin nyt. Emännällä oli vielä 'hihassaan' savukalasalaattia,
joka maistui parempaakin paremmalta sinä maailman hetkenä, kun
tehokkaat liikuntamuodot, tanssi ja vinti, olivat kuluttaneet
energian jokseenkin loppuun. Joillakin alkoi tämän kaiken päälle
unihiekka rapista silmiin tai muuten vain koti kutsua, mutta
kuulemma viimeiset poistuivat vasta vähän ennen sunnuntaiehtoon
koittoa. Helsingiläisiä vieraita näki maisemissa vielä parina ar-
kipäivänäkin.

Kaiken kaikkiaan juhlat olivat erittäin mukavat, rentoutus ar-
jen aherruksesta täydellistä, ja jälleen kerran nousi osakuntaopti-
smi huippuunsa.

Vuosijuhlaterveisin nimimerkki
Taa-ti-taa-ti-ti-ti-taa-taa-taa-ti-taa

KÄK-VAARIN PÄISTÄ

Käk-vaarille voit esittää kysymyksiä asioista, jotka painavat mieltäsi - arkaluontoisistakin.

Käk-vaari

Minä tykkään kovasti sellaisesta laulusta ' Aamu toi, ilta vei ', Minua on jo kauan ihmetyttänyt, mitä sanoittaja on oikein ajatellut. Omakohtaisten kokemusten perusteella voin sanoa, että tilanne on mieluummin päinvastoin: aamu vie ja ilta tuo. Voisitko sinä antaa selityksen laulun sanoille?

nimim. Iltaa rakastava

Ilmeisesti sanoittaja on naispuolinen opiskelija, jonka avio/avomies lähtee aina iltaisin ns. pimeään töihin eli yövartijaksi. Olen sitä mieltä, että nimimerkin tulisi olla kiitollinen siitä, että hänen puolisonsa on saanut päivätyön näinä vaikeina aikoina.

Käk-vaari

Hyvä Käk-vaari

Minulla on melko henkilökohtainen ongelma, mutta tietäen sinun olevan hyvin ymmärtäväinen ja elämäkokemusta omaava, rohkenen kuitenkin lähestyä sinua tällä pienellä kirjeellä. Sinähän tiedät, että nyt on talvi ja kylmää. Sitten minulla on poikaystäväkin. Sitähän ei oikein mielellään paleluttaisi itseään, elikkä minun on pakko käyttää villahousuja. Ethän siä vaan naura! Minua kuitenkin askarruttaa kovasti sellainen juttu, että jos poikaystäväni saa joskus selville salaisuuteni. Olen yrittänyt olla varovainen, mutta eihän sitä koskaan tiedä! Nyt kysyisinkin sinulta, mitä sinä luulet poikaystäväni ajattelevan villahousuista? Luuletko, että hän ymmärtää ja hyväksyy? Entä jos hän sanookin, etten ole hieno villahousuineni? Minä pelkään, että hän jättää minut sen jälkeen. Sitä minä en haluaisi, sillä minä rakastan häntä niin paljon, etten kestä elämää ilman häntä.

nimim. Eleganttiko villahousuissa?

Suosittelun kesähäitä.

P.S. Käk-vaari ainakin ainakin on ihan hulluna punaisiin villahousuihin. Käk-vaari

Rakas Käk-vaari

Minulle on sanottu, että minulla on turhia estoja, kun en halua koskaan hävitä räsupokassa. Onko asia tosiaankin noin, minä kun en ole huomannut itsessäni mitään tuollaista vikaa?

Rakas Maija Poppanen

Vältä vain edelleenkin räsupokkaa, ja ole edelleenkin lapsille hyvässä esimerkkinä. Heillähän ei nykyaikana ole montakaan sinunlaistasi hahmoa.

Käk-vaari

Rakas Käk-vaari

Onko totta mitä elokuvassa väitetään?

nimim. Kummastunut

Jos se luonnistuu niin Ei ja jos Ei niin Ei. Eli totta on.

Käk-vaari

Ehdotus määritelmän määritelmäksi

Määritelmä on määrätty määrä määrättyjä sanoja, jotka määrättyllä tavalla kertovat olennaisen määrätystä asiasta.